

van al over hem schreef en sprak. Ofschoon het groot leeftijdsverschil (27 jaar) bleek er tussen beide auteurs een bijzondere belangstelling. Die genegenheid groeide vanuit hun vele gelijkenissen. Zo waren beiden afkomstig van het ‘soete Waasland’ en zeer gehecht aan hun geboortestreek – waarover ze dikwijls dichtten. Schoollopen deden ze eveneens beiden in het Sint-Jozef Klein-Seminarie in Sint-Niklaas. Daarnaast deelden ze hun Vlaamsgezindheid die hen als het ware nog dichter bij elkaar bracht.

De laatste passage van dit artikel handelt over de uitsluiting van De Pillecyn in 1946 uit de KANTL. Zijn aanstelling tijdens de oorlog als directeur-generaal van het Middelbaar Onderwijs leidde nadien tot een veroordeling voor ‘culturele collaboratie’. Dit vertaalde zich in een gevangenschap en de uitstoting uit verscheidene literaire kringen, waaronder de Academie. Anton Van Wilderode, die zich evenzeer uitte over de Vlaamse kwestie (maar minder radicaal) werd niet getroffen door de naoorlogse repressie. Nadien werd hij lid van het IJzerbedevaartcomité en schreef teksten voor de IJzerbedevaarten in Diksmuide.

[Sophie Gyselincx]

Marcel Janssens, *Anton Van Wilderode aan de zijde van Filip De Pillecyn*, in: G. De Schutter (red.), *Jaarboek van de Koninklijke Academie voor Nederlandse Taal- en Letterkunde 2009*, Gent, KANTL, 2009, pp. 144-151 | Naar goede gewoonte publiceerde het KANTL (Koninklijke Academie voor Nederlandse Taal- en Letterkunde) ook in 2009 zijn jaarboek. Naast de vertrouwde jaarboekgegevens is er een interessante bijdrage van Marcel Janssens over de vriendschap tussen Anton Van Wilderode (1918-1998) – het pseudoniem van Cyriel Coupé – en Filip De Pillecyn (1891-1962). De auteur schrijft dat Van Wilderode De Pillecyn als geen ander kende en het meest